

15. A keresztség

A keresztség által megvalljuk Jézus Krisztus halálába és feltámadásába vetett hitünket, és bizonyítást teszünk arról, hogy meghaltunk a bűnnek és az életben akarunk járni. Így elismerjük Krisztust Urunknak és Megváltónknak, népe leszünk és egyháza tagjaiként fogad be minket. A keresztség Krisztussal való szövetséggé válnak, bűneink bocsánatának és a Szentlélek elnyerésének jelképe. Vámban aljmerészekkel teltünk. Feltátele a Jézusban való hit megvallása és a bűnbánat bizonyossága. A Szentírás tanulmányozása és tanításainak elfogadása után kávetkezik a keresztség. (Róm 6:1-6; Kol 2:12-13; ApCsel 16:30-33; 22:16; 2;38; Mt 28:19-20)

Nyangwira számára, aki Kámp-Afrikában élt, a keresztség nem csupán választási lehetőség volt. Több mint egy éven át nagy buzgalommal tanulmányozta a Bibliát. Kereszténységre vágyott.

Egy este elmondta főrjének, mi mindent tanult. A főrje magáé kielve a vállt: "Nem tudom meg ezt a vallást az otthonomban, és ha továbbra is ezt tanulod, megüllek!" Nyangwira ásszetért, mégis tovább folytatta a tanulást, és hamarosan felkészt a keresztségre.

Mielőtt elindult a keresztségi istentiszteletre, tisztelettudóan leérdelt főrje előtt, és elmondta neki, hogy meg fog keresztelkedni. A főrj kiabálni kezdett, és felkapta nagy vadászkaót. "Megmondtam, nem akarom, hogy megkeresztelkedj! Megüllek azon a napon, amikor megkeresztelkedsz!"

Nyangwira eltáélt magában, hogy káveti az Urat. Amint elindult, főrje fenyegetése visszhangzott a vállben.

Mielőtt a vze lépett, megvallotta bűneit, s életét Megváltójának ajánlotta. Nem tudhatta, vajon az élete is véget ér-e aznap, amiért az Urat választotta. Amikor megkeresztelkedett, böké kátt a szábe. Hazaéve, odavitte a kóst a főrjének.

- Megkeresztelkedtél? -
Kárdzte a főrjéfiaragosan.

- Igen! - felelte
Nyangwira egyszerűen.

- Itt a káosz!

- Káosz vagy meghalni?

- Káosz vagyok!

Felesége bántorságán
elcsodálkozva, a férfi már nem akarta megállni az asszonyt.[1]

Â

Mennyire fontos a keresztség?

Már-e a keresztség annyit,
hogy valaki káosz legyen akár az életet is kockáztatni miatta? Isten valában
megkérdezi a keresztséget? Attól félek az áldással, hogy megkeresztelkednek,
vagy sem?

Jézus példája. Egy napon Jézus kilépett a náizeri
árcsműhelyből, bácsát intett családjának, és elment a Jordán folyóhoz, ahol
unokatestvére, János prédikált. Amikor odaért, megkérte, keresztelje meg. János
meglepődve kérdezte: "Mért kell engem keresztelned, és te
jössz hozzám?"

Engedd most - felelte
Jézus -, mert Ágy illik nekünk minden igazságot betölteni" (Mt 3:13-15).

Jézus keresztsége
mindárkré isteni szentesítéssel látta el ezt a szertartást[2] (Mt 3:13-17; v. Mt 21:25). A
keresztség az igazság egyik köve, amelyben mindenki részesedhet. Mivel a
bűntelen Krisztus megkeresztelkedett, hogy betöltsen minden igazságot, nekünk,
bűnösöknek is ugyanezt kell tennünk.

Jézus parancsolata. Szolgálatát végzőn Krisztus meghagyta tanítványainak: "Élményben az őt, tegyetek tanítványok minden népeket, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiának és a Szentléleknek nevében, tanítványok őket, hogy megtartsák mind-azt, amit én parancsoltam néktek." (Mt 28:19-20/a).

E parancsban Jézus

világossá tette, mindazoktól megkérte, akik egyházának, lelki országának tagjai akarnak lenni. Mivel a tanítványok szolgálata által a Szentlélek bűnbánatra és Jézusnak, mint Megváltójuknak elfogadására vezette az embereket, a Szentlélek nevében kellett megkeresztelkedniük. Keresztelésük annak bizonyosságát adta, hogy személyes kapcsolatba léptek Krisztussal, és elhatározták, a kegyelem országának elveivel összhangban élni. Krisztus ezzel erősítette meg a keresztre vonatkozó utasítását: "Én vagyok minden napon a világ vezetője" (Mt 28:20/b).

Krisztus mennybemenetele

után az apostolok hirdették a keresztség székességét és sűrűségét (ApCsel 2:38; 10:48; 22:16). Ezt hallva, tömegesen keresztelkedtek meg az emberek, akikből létrejött az új szellemi egyház (ApCsel 2:41, 47; 8:12). Elfogadták az Atya, a Fiak és a Szentlélek tekintélyét.

Keresztség és

újdíjazás. Krisztus

azt tanította, hogy "Én hiszem, és megkeresztelkedik, az idvezés!" (Mk 16:16).

Az apostoli egyházban, ha valaki elfogadta Krisztust, utána "Inmagát"

kezelte a keresztség, ami az "új hű-vő hitének megerősítését" jelentette (v. ApCsel 8:12; 16:30-34).

Ne és az "új" -z

teretével akarta "ter" bemutatni a keresztség és az "újdíjazás" kapcsolatát. Az "új" -z előtti időben a bűn már annyira elhatalmasodott, hogy Isten "új" által figyelmeztette a világot: "Törjétek meg, kálványnak elpusztulnak. Csak nyolc ember hitt, ment be a babilóniába, és "tartott meg" -z által; ami minket is megtart most "új" gyanánt, mint keresztség, ami nem a test szennyének lemosása, hanem "új" lelkiismeret keresése Isten iránt, Jézus Krisztus feltámadása által" (1Pt 3:20-21).

"Ter" kifejtette, hogy

amint "Ne" és családja megtartott "z" által, mi "gy" tartatunk meg a keresztség által. Természetesen nem a "z" iránt, hanem Isten tartotta meg "Ne"t, és hasonlóképpen nem a keresztség, hanem Krisztus "re" az, ami lemosa a "vő" bűnt. "Én keresztség azonban, mint [Ne] engedelmessége, amikor bement a babilóniába, "a" "új" lelkiismeret "új" lasza Istennek. Amikor az ember Isten "új" által "új" laszolja, "a" Jézus Krisztus feltámadása által "biztos" -t "újdíjazás" "új" nybe "p." [3] A keresztség ugyan szorosan kapcsolódik az "újdíjazás" ghez, de nem garantálja azt. [4] "P" a keresztség jelképes megjelenésének tartotta Izrael kivonulását. [5] "Én" Nem akarom pedig, hogy ne

tudjátok, atyámfiai, hogy a mi atyáink mindnyájan a felhő alatt voltak, és mindnyájan a tengeren mentek által; és mindnyájan mázra keresztelkedtek meg a felhőben és a tengerben; és mindnyájan egy lelki eledelt ettek; és mindnyájan egy lelki italt ittak." A Várás-tengeren átkelve, Izrael népe jelképes ártelenben megkeresztelkedett - vize merült: a felhő rájuk borult, a tenger vize kárta fogta őket. De ennek ellenére is éhezőknek tábbát nem kedvel az Isten" (1Kor 10:1-5). A keresztés ma sem biztos-tja ánmagát az ádvásst. Izrael tártónete megiratott éza mi tanulságunkra, akikhez az időknek vge elérkezett. Azrt aki azt hiszi, hogy áll, megáll, hogy el ne essék" (1Kor 10:11-12).

Á

éEgy a keresztés"

A keresztés kálánbőző formát gyakorolják a keresztény világban. Vannak, akik almer-téssel, mások meghintéssel ill. leántéssel végzik. Isten egyházában a lélek adta egysgre jellemző az éegy... keresztés" (Ef 4:5).[6] Mit áru el a Biblia a megkeresztelni sz³ jelentéséről, gyakorlatárá és lelki jelentőségéről?

A émegkeresztelni" sz³ jelentése. Ez a sz³ a gárta baptdz ford-tása, és almer-téssre utal, hiszen a baptdz ígből származik, ami azt jelenti: émer-teni", émártani".[7]

Amikor a keresztelni ige v-z általi keresztésre utal, az ember v-z almer-téssnek gondolatát hordozza.[8]

Az ászásvésés a keresztelni ígvel utal (1) a v-z általi keresztésre (pl. Mt 3:6; Mk1:9; ApCsel 2:41); (2) Krisztus szenvedésnek és halálának hasonlatára (Mt 20:22-23; Mk 10:38-39; Lk 12:50); (3) a Szentlélek eljvetelére (Mt 3:11; Mk 1:8; Lk 3:16; Jn 1:33; ApCsel 1:5; 11:16); és (4) a szertartásos kázmosásra (Mk 7:3-4; Lk 11:38). A negyedik sz³használat egyszerűen a szertartási ártelenben vett tisztálanságtá megtisztá-tá mosásra utal, és nem tárványes-ti a leántéses keresztésget.[9] A keresztés sz³t a Szent-rás a v-z általi keresztésre és Krisztus halálára is alkalmazza (Mt 3:7; 20:22).

J. K. Howard megjegyzi, az ászásvésésben énem találhat bizonyák arra, hogy az apostolok valaha is gyakorolták volna a meghintéses keresztésget. Valájban minden bizonyák arra mutat, hogy ezt csak később vezették be."[10]

Kereszttség az
 ÁjszÁrvetsÁgben. Minden
 olyan esetben, amikor az ÁjszÁrvetsÁg vÁ-z Ájltali keresztÁget jegyzett fel, a
 keresztÁg alÁimerÁ-tÁssel tÁrtÁnt. Azt olvassuk, hogy JÁnos áÉza JordÁn vizÁben"
 (Mt 3:6; vÁ. Mk 1:5)Ás áÉzÁnonban, SÁlemhez kÁzel keresztelt, mert ott sok volt a
 vÁ-z" (Jn 3:23). Csak az alÁimerÁ-tÁshez kellett sok vÁ-z.

JÁnos bmerÁ-tette JÁzust,
 megkeresztelte áÉza JordÁnban", majd a keresztÁg utÁjn JÁzus áÉzazonnal feljÁvÁon a
 vÁ-zból..." (Mk 1:9-10; Mt 3:16).[11]

Az apostoli egyházbán is
 alÁimerÁ-tÁssel kereszteltek. Amikor FÁ¼Áp megkeresztelte az etiÁp kincstÁrnokot,
 áÉzlesÁllÁnak mindketten a vÁ-zbe", Ás áÉza vÁ-zból feljÁttek" (ApCsel 8:38-39).

KeresztÁg a
 tÁrtÁnelemben. A
 keresztÁnysÁg kora előtt a zsidÁk alÁimerÁ-tÁssel kereszteltÁk meg a
 prozelitÁkat. Az essÁnusok QumrÁjban a tagokat Ás az Áj megtÁröket is
 alÁimerÁ-tettÁk.[12]

A katakombÁkban Ás
 templomokban lÁjthatÁ festmÁnyek, a padlÁzatot, a falakat Ás a mennyezetet
 borÁ-tÁ mozaikok, a faragott domborművek Ás az ÁjszÁrvetsÁg rÁgi pÁldÁnyaiban
 lÁjthatÁ rajzok bizonyÁ-tÁkai áÉz minden kÁtsÁget kizÁrÁan azt tanÁsÁ-tjÁk, hogy a
 keresztÁny egyházbán az első 10-14 ÁvszÁjzadban az alÁimerÁ-tÁs volt a keresztÁg
 megszokott formÁja".[13] Ászak-Afrika, TÁrÁkorszÁg, ItÁlia,
 FranciaorszÁg, söt, MagyarorszÁgon PÁcs Ás mÁs hely rÁgi katedrÁlisaiban,
 templomaiban Ás romjai kÁzÁtt talÁlhatÁ keresztelömedencÁk mÁg ma is hirdetik,
 hogy milyen rÁgi keletű ez a gyakorlat.[14]

Á

A keresztÁg jelentÁse

A keresztÁg jelentÁse Ás
 formÁja szorosán kÁtödik egymÁshoz. Alfred Plummer mondta: áÉza keresztÁg teljes
 jelentősÁge csak akkor lÁjthatÁ, ha alÁimerÁ-tÁssel gyakoroljÁk".[15]

Krisztus halÁlÁnak
 Ás feltÁjmadÁsÁnak jelkÁpe. ElsÁprö erejű bajt Ás szenvedÁst jelkÁpez az, ha vÁ-z
 borÁ-tja el az embert (Zsolt 42:8; 69:3; 124:4-5), Ágy JÁzus vÁ-z Ájltali
 keresztÁge szenvedÁsÁnek, halÁlÁnak Ás eltemettetÁsÁnek prÁfÁtai bejelentÁse
 volt (Mk 10:38; Lk 12:50), a vÁ-zból valÁ kijÁvetele pedig az azt kÁvetö
 feltÁjmadÁsÁt hirdette (RÁm 6:3-5).

A keresztségnek - mint Krisztus szenvedése jelképének - nem lett volna olyan jelentősége, ha az apostoli egyházban nem alímer-tánessel, hanem valahogy májksápp keresztelték volna. Ezért â€žaz alímer-táness keresztség mellett a teológiai árv szála a legerősebben." [16]

A bűnnek való meghalás az Istennek való álet jelképe. A keresztséggel a h-vők Urunk szenvedésének álmányában részesülnek. â€žAvagy nem tudjátok, hogy akik megkeresztelkedtünk Krisztus Jézusba, az ő halálába keresztelkedtünk meg? Eltemetettünk az őt övele együtt a keresztség által a halálba: hogy amiköppen feltámasztott Krisztus a halálból... azonköppen mi is ő letben járjunk" (Róm 6:3-4) - mondta Pál.

A h-vő és Krisztus közötti kapcsolat utalnak az ilyen kifejezések: â€žmegkeresztelkedtünk Krisztus Jézusba", â€žaz ő halálába keresztelkedtünk meg" és â€želtemetettünk az őt övele együtt a keresztség által". Howard megjegyezte: â€žA keresztség jelképes cselekmányával a h-vő Krisztus halálában részesül, és az a halál valóssággal az ő halála lesz; részesül Krisztus feltámasztásában is, és az a feltámasztás az ő feltámasztása lesz." [17] Mire utal az, hogy a h-vő részesül Krisztus szenvedésében?

1. Meghalni a bűnnek.

A keresztségben a h-vők â€žaz ő [Krisztus] halálának hasonlatossága szerint vele együtt" lettek (Róm 6:5), és â€žKrisztussal együtt" megfeszítettek (Gal 2:20). Ez azt jelenti, hogy â€žha mi emberünk övele megfeszítettek, hogy megerőtlenüljünk a bűnnek teste, hogy ezután ne szolgáljunk a bűnnek; mert aki meghalt, felszabadult a bűn alól" (Róm 6:6-7).

A h-vők hájtat fordítanak rági áletmájdjuknak. Meghaltak a bűnnek, és megerősítik, hogy â€ža rágiek elmáitak" (2Kor 5:17), áletük el van rejtve Krisztussal Istenben. A keresztség a rági álet keresztre feszítést jelképezi. Nemcsak halál, hanem eltemetés is. Eltemetettünk â€žövele együtt a keresztségben" (Kol 2:12). A halál után a temetés következik, ágy amikor a h-vő leszál a hullámsába, eltemetik a rági álete, amely akkor máit el, amikor elfogadta Jézus Krisztust.

A keresztséggel a h-vők elfordulnak a világtól. Engedelmeskedve a parancsoknak: â€žMenjetek ki kázzál, és szakadjatok el, azt mondja az Őr, és tisztítalant ne illessetek" (2Kor 6:17), a keresztelendők nyilvánosan megvallják, hogy felhagynak Sátán szolgálatával, és Krisztust fogadják be az áletükbe.

Az apostoli egyházban a megtérésre szánták felhívás egy új jert a keresztség felhívással (ApCsel 2:38). A keresztség tehát az igazi bűnbánatot is jelöli. A hívők meghalnak a teremtésnek, és bűnbocsánatot nyernek Jézus megtisztítására által. A keresztség szertartás a belső tisztulást - a megvallott bűntettek lemosását bizonyítja.

2. Élni Istennek. Krisztus feltámasztás hatalma hatni kezd az életünkben. Képessé tesz arra, hogy "Éljél életben jertünk" (Róm 6:4), holtak általán a bűnnek, de "Éljél Istennek a mi Urunk, Jézus Krisztusban" (Róm 6:11). Tanúsítjuk, hogy a régi természetünk feletti győzelmes életre egyetlen reményünk a feltámasztott Úr kegyelmében van, aki a Szentlélek erő adás hatalma által új életet adott. Ez az új élet az emberi tapasztalat magasabb szintjére emel, új életet, korszakot és vigyát ad, amelynek győztes pontjában a Jézus Krisztus iránti elkötelezettség áll. Megváltásunk új tanítványai vagyunk, és a keresztség a tanítványságunk jele.

A szentségi kapcsolat jelöle. Az újszentségi időben a keresztelés volt az Isten és a brahamim keresztelési kapcsolat jele (1Máz 17:1-7).

Az ábrahimi szentségnek volt lelki és nemzeti oldala is. A keresztelés a nemzeti hovatartozást is jelölte. Keresztelés kellett metélni a brahamimot és családjának minden, nyolc naposnál idősebb férfiakat (1Máz 17:10-14, 25-27). Aki nem meteltette keresztelését, az "Éljél gattatik" Isten népe között, mert megszegte a szentséget (1Máz 17:14).

E szentség Isten és a brahamim, azaz felnőtt ember keresztelését jelölte, ami a lelki kiterjedésre utal. A brahamim keresztelésének a hit általi megigazolás korábbi tapasztalatát jelölte és erősítette meg. "Éljél a keresztelés jegyét keresztelésletlenségében tanúsított hite igazságának pecsétjével nyerte." (Róm 4:11)

Amegyet a keresztelés a keresztelésnek nem garantálja, hogy az ember a szentség igazi lelki kiterjedésébe lép. Isten emberei gyakran figyelmeztettek, hogy a lélek keresztelésére van szükség, ami elengedhetetlen. "Éljél a keresztelés az új keresztelés a ti szíveteket, és ne legyetek ezután kemény nyakak." (5Máz 10:16; v. 30:6; Jer 4:4) A "Éljél a keresztelésletlen szívekre" bántott és új pogányokkal együtt (Jer 9:25-26).

Amikor a zsidók elvetették Jézust, mint Messiaszt, megtértek Istenrel való szentségi kapcsolatukat, új életet ezzel a keresztelés helyettesítésével, mint Isten kiválasztott népe (Dán 9:24-27; Iájd e keresztény 4. fejezet). Isten, akinek szentsége és a gáretei végzetlenek

maradtak, Őj nŰpet vŰlasztott magŰjnak. A lelki Izrael foglalta el a zsidŰ nŰp helyŰt (Gal 3:27-29; 6:15-16).

Krisztus halŰja

tŰrvŰnyerŰre emelte az Őj szŰvetsŰget. Az emberek a lelki kŰrŰmetŰkedŰs Űjtal lŰptek e szŰvetsŰgbe, amit JŰzus engesztelŰ halŰjra vŰlaszkŰnt tettek meg. A keresztŰnyekŰ Űza kŰrŰmetŰletlensŰg evangŰliuma" (Gal 2:7). Az Őj szŰvetsŰg ŰzsbŰ hitet", Űs nem ŰzkŰlsŰ szertartŰst" kŰvetel meg azoktŰ, akik a lelki Izraelhez akarnak tartozni. ZsidŰnak szŰletni kell, keresztŰnnyŰ azonban csak ŰjjŰszŰletŰs Űjtal lehet az ember. Űz Mert Krisztus JŰzusban sem a kŰrŰmetŰkedŰs nem Űr semmit, sem a kŰrŰmetŰkedetlensŰg, hanem a szeretet Űjtal munkŰjkodŰ hit." (Gal 5:6) Csak Űza szŰvnek a lŰlekben... valŰ kŰrŰmetŰlŰse" szŰmŰ-t (RŰm 2:28-29).

A keresztŰg, ami a

JŰzussal valŰ ŰdvŰzŰ-tŰ kapcsolat bizonyŰ-tŰka, jelkŰpezi a lelki kŰrŰmetŰlŰst. Űz Akiben kŰrŰl is metŰltettek kŰz nŰlkŰl valŰ kŰrŰmetŰlŰssel, levetkezvŰn az ŰrŰki bŰnŰk testŰt a Krisztus kŰrŰmetŰlŰsŰben; eltemettvŰn Űvele egyŰtt a keresztŰgben, akiben egyetemben fel is tŰmasztattak az Isten erejŰbe vetett hit Űjtal, aki feltŰmasztŰ Űt a halŰlbŰ." (Kol 2:11-12)

Űz Amikor JŰzus elvŰgzi a

lelki kŰrŰmetŰlŰst, Űs ezzel az Őjonnan megkeresztelt ember levetkezi ŰzŰrŰki testŰt", Űz felŰtŰzi Krisztust", Őj szŰvetsŰgi kapcsolatba lŰp JŰzussal. Ennek kŰvetkezŰben egyenes Űgon nyeri el a szŰvetsŰgi Ű-gŰretek beteljesedŰsŰt." [18] Űz Mert akik Krisztusba keresztelkedtek meg, Krisztust ŰltŰztek fel...Ha pedig KrisztusŰi vagytok, tehŰt az ŰbrahŰm magva vagytok, Űs Ű-gŰret szerint ŰrŰkŰsŰk." (Gal 3:27-29) Isten biztos Ű-gŰretŰt tapasztalŰjk meg azok, akik e szŰvetsŰgi kapcsolatra lŰptek: Űz IstenŰkkŰ lesznek, Űk pedig nŰpemmŰ lesznek" (Jer 31:33).

A Krisztus

szolgŰjlatŰra szentelŰdŰs jelkŰpe. KeresztŰgekor JŰzusra kŰlŰnleges mŰrtŰkben Űjradt a SzentlŰlek, ami azt jelŰlte, hogy felszenteltetett vagy kenetett az Atya Űjtal, a szŰmŰjra kijelŰlt kŰldetŰs vŰgzŰsŰre (Mt 3:13-17; ApCsel 10:38). JŰzus tapasztalata azt mutatja, hogy a vŰ-z Űjitali keresztŰg Űs a LŰlek keresztŰge Űsszetartozik, nem teljes a keresztŰg a SzentlŰlek befogadŰja nŰlkŰl.

Az apostoli egyhŰzban a

SzentlŰlek kitŰlŰse ŰjitalŰban a vŰ-z Űjitali keresztŰget kŰvette. TehŰt ma, amikor megkeresztelkedŰnk az Atya, a FiŰ Űs a SzentlŰlek nevŰben, akkor a Menny hŰrom nagy hatalmŰnak Űs az ŰrŰkkŰvalŰ evangŰlium hirdetŰsŰnek szenteljŰk, ajŰnljuk magunkat, Űs azzal kapcsolŰdunk Űssze.

E szolgŰjlatra a SzentlŰlek

kŰszŰ-t fel, Űgy, hogy megtisztŰ-tja a szŰ-vŰnk a bŰntŰl. JŰnos kijelentette: JŰzus Űz SzentlŰlekkel Űs tŰzzel keresztel majd" (Mt 3:11). ŰsaiŰs kinyilatkozta, hogy Isten Űz Űlet lelklŰvel, a megŰgetŰs lelklŰvel"

tisztá-tja meg nŕpŕt tisztŕtalansŕgŕbŕ³ (ŕ%sa 4:3). ŕKiolvasztom mintegy lŕggal salakodat, ŕs eltŕvolŕtom minden ŕ³lmodat" - mondja Isten (ŕ%sa 1:25). ŕA mi Istenŕnk megemŕszŕtŕ tŕz." (Zsid 12:29) A Szentlŕlek megtisztŕ-tja mindazok szŕ-vŕt, akik meghŕ³dolnak elŕtte. Bŕnŕket elemŕszti.

Ezek utŕjn adja a

Szentlŕlek ajŕndŕkait. Ajŕndŕkai ŕrendkŕ-vŕ³li adomŕnyok Istentŕl, amit a hŕ-vŕ a keresztsŕgkor nyer, hogy kŕpessŕ vŕljjon az egyhŕz ŕs mindazok szolgŕlatŕra, akik mŕg nem fogadtŕk el Jŕzus Krisztust".[19] A Szentlŕlek keresztsŕge adott erŕt az ŕskeresztŕny egyhŕznek a bizonyŕgtŕtelhez (ApCsel 1:5, 8), ŕs csak ugyanez a keresztsŕg fogja kŕpessŕ tenni az egyhŕz feladata betŕltŕsŕre, arra, hogy hirdesse Isten orszŕgŕnak ŕrŕkkŕvalŕ³ evangŕliumŕt (Mt 24:14; Jel 14:6).

Az egyhŕzhoz

csatlakozŕs jelkŕpe. A keresztsŕg az ember ŕjŕszŕ³letŕsŕnek jelekŕnt (Jn 3:3, 5) a Krisztus lelki orszŕgŕba valŕ³ belŕpŕst is jelŕli.[20] Mindig az egyhŕzba vezetŕ ajtŕkŕnt mŕkŕdik, mivel az ŕj hŕ-vŕt Krisztussal fŕzi egybe. A keresztsŕg ŕjltal az ŕsr az ŕj tanŕtvŕnyt a hŕ-vŕk testŕ³letŕhez, az ŕ testŕhez, az egyhŕzhoz kapcsolja (ApCsel 2:41, 47; 1Kor 12:13), aki ŕ-gy Isten csalŕdjŕnak tagja lesz. Nem keresztelkedhet meg az ember az egyhŕz csalŕdjŕhoz valŕ³ csatlakozŕs nŕlkŕ³l.

ŕ

A keresztsŕg feltŕtelei

A Krisztus ŕs egyhŕza

kŕzŕtti kapcsolatot a Szentŕ-rŕs a hŕzassŕghez hasonlŕ-tja. A hŕzassŕg felelŕssŕgŕt ŕs az azzal jŕrŕ³ elkŕtezettsŕget mindkŕt fŕlnek jŕ³ kell ismernie. Akik szeretnŕnek megkeresztelkedni, azoknak az ŕletŕben lŕthatŕvŕ³ kell lennie a hitnek, a megtŕrŕsnek ŕs a megtŕrŕs gyŕ³mŕlcsŕnek, azoknak tisztŕjban kell lenniŕk a keresztsŕg jelentŕsŕvel ŕs az ebbŕl fakadŕ³ lelki kapcsolattal.[21]

Hit. A keresztsŕg egyik elŕfeltŕtele,

hogy az ember hisz Jŕzus engesztelŕ ŕldozatŕjban, ami a bŕntŕl valŕ³ megvŕltŕs egyetlen eszkŕze. ŕAki hiszen, ŕs megkeresztelkedik, az idvezŕ³l." (Mk 16:16) Az apostoli egyhŕzban csak azokat kereszteltŕk meg, akik hittek az evangŕliumban (ApCsel 8:12, 36-37; 18:8).

ŕA hit hallŕsbŕ³ van, a

hallŕs pedig Isten igŕje ŕjltal" (Rŕm 10:17), ezŕrt a keresztsŕgre valŕ³ felkŕszŕ³lŕsnek lŕnyeges rŕsze a tanŕ-tŕs. Krisztus nagy missziŕparancsa megerŕsŕ-ti a tanŕ-tŕs fontossŕgŕt. ŕElmenvŕn azŕrt, tegyetek tanŕtvŕnyokŕ minden nŕpeket, megkeresztelvŕn ŕket az Atyŕnak, a Fiŕnak ŕs a Szentlŕleknek nevŕben, tanŕtvŕjn ŕket, hogy megtartsŕk mindazt, amit ŕn parancsoltam nŕktek." (Mt 28:19-20/a) Ahhoz, hogy valaki tanŕtvŕny legyen, alapos tanŕ-tŕsban kell rŕszesŕ³lnie.

Megteszteltek meg - mondta Péter -, és keresztelkedtek meg mindnyájan" (ApCsel 2:38). Az Isten Igéből való tanítás nemcsak hitet fakaszt, hanem bűnbánatot és megtérést is kívánt az emberből. Isten hívást hallva, az emberek felismerik elvesztett állapotukat, megvallják bűnösségüket, alávetik magukat Istennek, megtesztelnek bűneikből, elfogadják Krisztus engesztelésát, és Őjére szentelik magukat az Árral. Megtesztelés nélkül nem lehet személyes kapcsolatunk Jézus Krisztussal. Csak a megtérés által halhatnak meg a bűnnek, ez pedig a keresztség előfeltétele.

A megtérés

gyermelkei. Akik

szeretnek megkeresztelkedni, azoknak meg kell vallaniuk hitüket, és meg kell tenniük. Am a keresztség bibliai előfeltételeinek addig nem tettek eleget, amíg nem teremnek a megtéréshez illő gyermekelkeket" (Mt 3:8). A letételek igazolja a jézusi igazságig irányít eltelezteségüket, és abból látszik meg, szeretik Istent, hogy a parancsolatoknak engedelmeskednek. A keresztesgre való felkészülés során hitet kell fordítani a tanítványoknak és a helytelen szokásoknak. Ha a letételek gyermekelkei látszanak meg az letételekben, ez azt bizonyítja, hogy az Árrban vannak, és az Árr bennük (Jn 15:1-8). Addig még nem készült fel az egyházhoz való csatlakozásra, amíg a Krisztussal letételek kapcsolatuk ilyen bizonyítékait nem adják.[22]

A keresztelendők

meghallgatása. A

gyermelkezetit tagjai vállálsnak része e lelki letételek megtétele, ami nem azt jelenti csupán, hogy beírják az ember nevét a névsorba. A keresztelést végző felelősége eldönteni, hogy felkészült-e a keresztelendő, vagy sem. Meg kell bizonyosodniuk arról, hogy a keresztelendő érti az egyház által képviselt elveket, Őj teremtes lett, és Árral az Árr Jézusban.[23]

Amikor kezeznük azonban nem

szabad a letételek, hogy ki milyen okkal keresi a keresztesget. Amikor valaki jelzi, hogy a gyermekelkezet tagja kíván lenni, meg kell vizsgálnunk letételek gyermekelkezeit, de indítékait ő felelős.[24]

Vannak, akiket letételek

temetett el a hullámsárr. Amj nem halt meg. Ők nem nyertek Őj letételek Krisztusban. A gyengeség és a hitehagyás magvait hozzák magukkal azok, akik gy csatlakoznak az egyházhoz. Am megszentelenségek" hatása megzavarja az egyházon belül és kíván levőket egyaránt, veszélyeztetve az egyház bizonyos letételeit.

Meg kell-e

keresztelni a csecsemőket, a gyermekeket? A keresztes által az Őj hívők az egyház tagjaivá válnak, és Őj letételeknek. Megtesztelésük nyomán keresztelkedhettek meg, és válhattak az egyház tagjaivá. A beiktatás az Őj letételek, nem pedig a természetes letételek. Ezért van az, hogy a hívők keresztelkedtek meg, Am mind férfiak, mind asszonyok" (ApCsel 8:12-13, 29-38; 9:17-8; 1Kor 1:14). Kart Barth elismeri: Am Az Ársz letételek egyetlen helye sem

engedi meg, Ács nem is ad parancsot a gyermekkeresztsÁgre." [25]

â€žA gyermekkeresztsÁgben

kÁcptelen vagyok felismerni az Á°jszÁ¶vetsÁgi egyhÁjz keresztsÁgÁt" [26] - vallja meg G. R. Beasley-Murray.

A csecsemők Ács a kisgyermek nem Álhetik Ájt a megtÁrÁst, ezÁrt mÁg nem alkalmasak a keresztsÁgre. Azt jelentenÁ ez, hogy az Á°jszÁ¶vetsÁg kÁ¶zÁ¶ssÁgÁböl ki vannak rekesztve? SemmikÁppen nem! JÁzus nem zÁrta ki őket a kegyelem országÁjbÁl. â€žÁ» EngedjÁtek - mondta -, Ács ne akadÁlyozzÁtok, hogy hozzÁjm jÁjjenek a kisgyermek, mert ilyenekÁ a mennyek országÁga. Á « AzutÁjn rÁjjuk tette a kezÁt." (Mt 19:14-15 - Áj prot. ford.). A hÁ-vö szÁlök szerepe rendkÁ-vÁl fontos abban, hogy gyermekeiket a Krisztussal valÁ kapcsolat kialakÁ-tÁsÁra irÁnyÁ-tsÁjk, ami vÁgÁl elvezeti őket a keresztsÁgig.

A gyermekbemutatÁs szokÁsa

alakult ki annak nyomÁjn, hogy JÁzus igazat adott az anyÁjknak, akik ÁjldÁsÁjt kÁrve vittÁk hozzÁ gyermekeiket. A szÁlök elviszik gyermekeiket az istentiszteletre, hogy ott Istennek bemutatÁjk, ill. ajÁnljÁk őket.

HÁjny Áves korÁban lehet

kÁsz valaki a keresztsÁgre? Meg lehet keresztelni azt, aki (1) mÁjr elÁg idős ahhoz, hogy megÁrtse, mit jelent a keresztsÁg, (2) Ájtadta magÁjt Krisztusnak, Ács megtÁrt, (3) Árti a keresztÁnysÁg alapvető elveit, Ács (4) tisztÁban van a gyÁlekezeti tagsÁg jelentősÁgÁvel. Az ember csak akkor veszÁlyezteti az ÁdvÁssÁgÁt, ha kora szerint mÁjr kÁpes felelössÁget vÁllalni, de elutasÁ-tja a SzentlÁlek befolyÁsÁjt.

Mivel a lelki ÁrettsÁg

tekintetÁben az azonos korÁ emberek is kÁlÁ¶nbÁ¶znek egymÁstÁl, vannak, akik mÁjr fiatalabb korban kÁszek a keresztsÁgre, mint mÁjsok. EzÁrt nem hatÁrozhatjuk meg a keresztsÁg korÁnak alsÁ hatÁrÁjt. Ha a szÁlök beleegyeznek abba, hogy gyermekeik korÁbban keresztelkedjenek meg, felelössÁget kell vÁllalniuk gyermekeik lelki nÁ¶vedésÁrt Ács jellemfejlödésÁrt.

Á

A keresztsÁg gyÁmÁlcse

A keresztsÁg legfontosabb

gyÁmÁlcse az, ha az ember KrisztusÁrt Ál. CÁljinak Ács tÁ¶revÁseinek nem sajÁjt maga, hanem Krisztus Áll a kÁ¶zÁ¶ppontjÁban. â€žAnnakokÁrt, ha feltÁmadtatok Krisztussal, az odafelvalÁkat keressÁtek, ahol Krisztus van, az Istennek jobbÁjn ÁlvÁn; az odafelvalÁkkal tÁ¶rödjetek, ne a fÁ¶ldiekkel." (Kol 3:1-2) Nem a keresztsÁg a legmagasabb csÁcs, ahovÁj a keresztÁnynek el kell Áornie. A lelki nÁ¶vedés

közben kegyelemben részesülünk, amit Isten tervének végrehajtásakor mások javára kell kamatoztatnunk. "Kegyelem és békesség adassék néktek bőségesen az Istennek és Jézusnak, a mi Urunknak megismerésében." (2Pt 1:2) Ha hűségesen kitartunk keresztségi fogadalmunk mellett, az Atya, a Fiú és a Szentlélek, akinek nevében megkeresztelkedtünk, biztosítja, hogy isteni erő siet segétségünkre a keresztség utáni életünk minden szükséghelyzetében.

A második gyülekelet a Krisztus egyházját valójában nem elszigetelt embereként látja, hanem Krisztus egyházjának tagjai lettünk. Ahol a kegyelmeket alkotjuk Isten templomát (1Pt 2:2-5). Szoros kapcsolatban állunk Krisztussal, az egyház fejével, akitől naponta kapjuk a kegyelmet a népek között a szeretetben való fejlődéshez (Ef 4:16). Felelősséggel tartoznak az újonnan keresztelteknek (1Kor 12:12-26). Az új tagoknak a saját és a gyülekelet érdekében be kell kapcsolódniuk az istentiszteletbe, az imádságba és a szeretetből fakadó szolgálatba (Ef 4:12).

Az utolsó gyülekelet a világhoz és a világért való. Igaz, hogy mi, akik megkeresztelkedtünk, a mennyi ország polgárai vagyunk (Fil 3:20). De Isten csak azért hívott ki a világhoz, hogy Krisztus testében tanítást kapjunk, majd visszatérjünk a világhoz, mint szolgái, akik részt vesznek Krisztus megmentő szolgálatában. Az igazi tanítványok nem vonulnak ki a világhoz, az egyházba hívó szavak. Misszionáriusokként szolgáltunk Isten országába. A keresztségi fogadalomhoz való hűséggel azzal jár, hogy másokat is a kegyelem országába vezetünk.[27]

Ma Istennek az a hűbérgy, hogy részesüljünk legyen a bővítendő életben, amit kegyelméből megteremtett. "Most annaként mit készen állsz? Kelj fel, és keresztelkedjél meg, és mosd le a te bűnöd, segétségül hívva az Árnak nevét." (ApCsel 22:16)

Á

Lépjegyzet

1.

Á

S. M. Samuel, A Brave African Wife, Review and Herald,
1963. február 14., 19. oldal

2.

Â

A vallási előírás olyan bevett jelöléses vallási rítus,
ill. szokás, ami az evangélium központi igazságait fejezi ki, és ami
egyetemesen és állandóan kötelező követendő. Krisztus közt vallási rendtartást
alapított, a keresztséget és az örvacsorát. A vallási rendtartás nem szentség
opus operarum értelemben, - azaz nem olyan cselekmény, amely Őnmagában
és Őnmagát kegyelemben részesítene, és áldást hozna. A
keresztség és az örvacsora csak a sacramentum-hoz, a római katonák
esküvéhez hasonlóan értelemben mondhatók szentségnek, amelyben megfogadják, hogy
mindhalálig engedelmeskednek a parancsnokuknak. Ezeknek a rendtartásoknak a
része, hogy a hívő maradéktalan hűséget fogad Krisztusnak. Lásd Strong, Systematic
Theology (Philadelphia, PA; Judson Press, 1954), 930. oldal; "Baptism" SDA
Encyclopedia, jav. kiad., 128-129. oldal.

3.

Â

4.

Â

â€žAh. n. adventisták protestáns árkásgárók folytán kezdettől fogva elutasították azt a nézetet, hogy a keresztség opus operatum, azaz álmagában az álmagát³ kegyelemben részesítene, és áldvást³get eredményezne." (â€žBaptism", SDA Encyclopedia, jav. kiad., 128. oldal)

5.

Â

SDA Bible Commentary, jav. kiad., 6. kötet, 740. oldal

6.

Â

Előfordul, hogy olyanok, akik már rég szentesültek az aláírt-tesztelésben, úgy érzik, újra kell keresztelkedniük. Vajon ez a végleges ellentétben áll a kijelentéssel, miszerint "Éz egy a keresztelés" (Ef 4:5)? A gyakorlatból kitűnik, hogy nem. Efesusban járva, találkoztam olyan tanítványokkal, akiket Keresztelő János már megkeresztelt. Már akkor megtértek, és vallást tettek az eljövendő Messiásba vetett hitükről (ApCsel 19:1-5).

Ezek a tanítványok nem értették pontosan az evangéliumot. Amikor János által megkeresztelkedtek, még komoly tévedésekhez ragaszkodtak. De nagyobb világosságnál a rítással elfogadták Krisztust Megváltójuknak, és ezzel az ójabb írással az elítéltségek májfélté irányult. Amint tisztább hitet nyertek, életükben és jellemükben is változás állt be. E változás jeleként és a Krisztusba vetett hitük elismeréseként ójból megkeresztelkedtek János nevében.

Krisztus sok öszinte kárvetőnek volt hasonló tapasztalata. Ha az ember világosabban megérti, mi Isten akarata, ó kapcsolatba kerül vele. Áš kárvetők derül fel. Sok mindent bűnnek lát most, ami azelőtt ártatlannak, sőt dicsőretre méltúnak tűnt... Korábbi keresztelés már nem elég neki. Bűnüknek látja magát, akit Isten térvénye kárvet. Ismét meghalt a bűnnek, és ófent arra végzik, hogy a keresztelésben eltemessen Krisztussal, majd ó letre támadhasson fel. Ez az eljárásszhangban áll a páldával, aki megkeresztelte a zsidókat. A Szentírás jegyeztette le ezt az esetet, amellyel tanítást kárvet adni az egyháznak." (White, Sketches From the Life of Paul [Battle Creek, MI; Review and Herald, 1883] 132-133. oldal; lásd még Seventh-day Adventist Church Manual [Washington, D. C.; General Conference of Seventh-day Adventist, 1986], jav. kiad., 50. oldal; White, Evangelism, 372-375. oldal)

A Szentírás nem mond olyat, ami tiltani azoknak az embereknek az ójból keresztelését, akik súlyos bűntettek elkárvetéssel vagy hitehagyással megtértek Istennel kárvetett szavakat, majd ójból megtértek, és szeretnék megújítani szavakat (lásd Seventh-day Adventist Church Manual, 51. és 162. oldal; White, Evangelism, 375. oldal).

Å

Lásd Albrecht Oepke, "Bapto, Baptizo", Theological Dictionary of the New Testament, szerkesztő Gerhard Kittel, fordította Geoffrey W. Bromiley (Grand Rapids; Wm. B. Eerdmans Publ. Co. 1964) 1. kötet, 529. oldal. Vine megjegyezte, hogy a baptizmus szó a görög a ruhafestésre vagy víz-zerésztésre használták, amikor az egyik edényt bemártották a másikkal. (W. E. Vine, An Expository Dictionary of Biblical Words [New York, N. Y.; Thomas Nelson, 1985], 50. oldal). Az "újraáldozás" fordul elő a "újraáldozás" ige, mindhárom esetben "újraáldozás" körtelemben. A gazdag "újraáldozás" fordulatában a gazdagember arra kéri a "brahmet", engedje, hogy "újraáldozás" az ujját hideg vízbe mártja, és egy cseppel megnedvesítse az ő ajkát (Lk 16:24). Jézus a keresztre feszítés előtt estén úgy utalt arra, ki az, aki eláldoz, hogy bemártott egy falatot, és azt "újraáldozás" adta (Jn 13:26). Amikor János "újraáldozás"ban Jézus, mint a mennyei seregek fejedelme, fehér lovon állt, ruhája olyannak állt, mintha vízbe mártották volna (Jel 19:13 - "újraáldozás" prot. ford.).

8.

Å

George E. Rice, Baptism: Union With Christ, Ministry, 1982. május, 20. oldal

9.

Å

Lásd Albrecht Oepke, "Bapto, Baptizo", Theological Dictionary of the New Testament, 1. kötet, 535. oldal. Vö. Arndt and Gingrich, Greek-English Lexicon of the New Testament, 131. oldal

10.

Â

J. K. Howard: New Testament Baptism (London: Pickering & English Ltd. 1970), 48. oldal

11.

Â

Kiemelés a szerzőtől

12.

Â

Matthew Black: The Scrolls and Christian Origins (New York NY; Charles Scribner's Sons, 1961), 96-98. oldal. LÃj;sd mÃ©g â€žBaptism", SDA Bible Dictionary, jav. kiad., 118-119. oldal

13.

Â

G. E. Rice: Baptism in the Early Church, Ministry, 1981. mÃ;rcius, 22. oldal. VÃ;lj. Henry F. Brown, Baptism Through the Centuries (Mountain View, Cal.; Pacific Press, 1965); William L. Lampkin, A History of Immersion (Nashville TE.; Broadman Press, 1962); Wolfred N. Cotte, The Archeology of Baptism (London: Yates and Alexander, 1876)

14.

Â

Brown, Baptism Through the Centuries, 49-90. oldal

15.

Â

Alfred Plummer, A Critical and Exegetical Commentary on the Gospel According to S. Luke, The International Critical Commentary, szerkeszti Samuel R. Driver és mások, 5. kiad., (Edinburgh: T. & T. Clark, 1981. reprint) 88. oldal

16.

Â

„Baptism”, SDA Encyclopedia, jav. kiad., 128. oldal

17.

Â

Howard, New Testament Baptism, 69. oldal

18.

Â

G. E. Rece: Baptism: Union With Christ, Ministry 1982.
május, 21. oldal.

19.

Â

Gottfried Oosterwal: Every Member a Minister? From
Baptism to a Theological Base, Ministry, 1980. február, 4-7. oldal.
Lásd még Rex Edwards: Baptism as Ordination, Ministry, 1983.
augusztus, 4-6. oldal

20.

Â

White az SDA Bible Commentary-ban, jav. kiad., 6. kötet, 1075. oldal

21.

Â

Ha a keresztségnek vannak feltételei, hogyan keresztelkedhet meg valaki a halottakért? A következő magyarizát megőrzi a bibliai 1/4zenetben az ísszhangot:

1Korinthus 15-ben Pál a halálból való feltámadás jelentőségét hangsúlyozza, és kifejti azt a nézetet, hogy nincs feltámadás. Kimutatja, ha nincs feltámadás, hiábavaló és eredménytelen a hívő hite (1Kor 15:14, 17). Ilyen értelemben érvel: "Mit cselekszenek azok, akik a halottakért keresztelkednek meg, ha a halottak teljességgel nem támadnak fel? Miért is keresztelkednek meg a halottakért?" (1Kor 15:29).

"A halottakért keresztelkednek meg" kifejezést néhányan úgy magyarázzák, hogy ez utalás lehet a hívőknek a halottakért végzett helyettesítő keresztségre. Ez a nézet tarthatatlan annak fényében, amilyen feltételeket támaszt a Biblia a keresztség elő. W. Robertson Nicoll rámutat: amire Pál itt utalt, "azaz nem volt szokatlan, azaz, hogy keresztények halála a társai előtt megtéréshez vezetett, akik mindenekelőtt »a halottakért« (meghalt szeretteikért) és a találkozás reményében fordultak Krisztushoz". Ezekről a hívőkről mondja Pál, hogy "azok a halottakért keresztelkednek meg". "Az első időkből a kereszténység terjedésének egyik legerősebb tényezője volt a jövendő boldogság reménye, amelyhez kapcsolódott a családi költés és a

barátság." (W. Robertson Nicoll, szerk. The Expositor's Greek Testament [Grand Rapids, MI; Wm. B. Eerdmans, 1956], 2. kötet. 931. oldal. M. Raeder kimutatja, hogy "az a halottakért keresztkednek meg" kifejezésben az "ért"-nek fordított görög elöljáró, a hátsó per határozó jelentsel bír. Ez azt jelenti, hogy valaki a halott "miatt" keresztkedett meg, "azért", hogy "a feltámadáskor újra találkozhasson meghalt keresztköny rokonával" [M. Reader: Vikariatstaufer in 1Kor 15:29? Zeitschrift für die Neutestamentliche Wissenschaft, 45 (1955), 258-260. oldal, idézi Harold Riesenfeld: Huper, Theological Dictionary of the New Testament, 8. kötet. 513. oldal]. Vö. Howard: New Testament Baptism, 108-109. oldal.

Howard kijelenti, ebben az összefüggésben Péterrel 1Kor 15:29-ben: "Ha Krisztus nem támadt fel, mindazok, akik "Krisztusban" haltak meg, elvesztek, mi pedig reménytelenül maradunk, ez főleg azokra igaz, akik csatlakoztak a keresztkönyek közzésségekhez, és megkereszkedtek azok kedvéért, akik Krisztusban haltak meg, mert remélték, hogy majd "bár egyáltalán lesznek velük." (Howard: Baptism for the Dead: A Study of 1 Corinthians 15:29. Evangelical Quarterly, szerkeszti F. F. Bruce [Exeter, Eng., Paternoster Press], 1965. július-szeptember, 141. oldal).

22.

Á

Vö. Damsteegt, Reaping the Harvest, Adventist Review, 1987. október 22., 15. oldal

23.

Á

Lásd SDA Church Manual, 41. oldal

24.

Â

White, Evangelism, 313. oldal

25.

Â

Karl Barth, Church Dogmatics, fordította G. W.
Bromiley (Edinburgh: T. & T. Clark, 1969), 4/4. kötet., 179. oldal

26.

Â

G. R. Beasley-Murray: Baptism in the New Testament (Grand Rapids, MI; Wm. B. Eerdmans, 1973), 392. oldal.

27.

Â

LÃ¡sd Edwards, Baptism